

இங்கிலாந்து : மறு பார்வை
 தமிழ் சனங்களும் ஆங்கில நாவல்களும்

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

இன்றைய ஆங்கில இலக்கிய வகமைகளில் ஆசியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களின் எழுத்துக்கள் ஒரு சிறு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இதே ஏற்படுத்தியதில் கணிசமான பங்கு **Jhumpa Lahiri, Amy Tan** போன்றவர்களுக்கேற்போய்ச்சேரம். மறேகத்திய எழுத்துலகம் எதிர்பார்த்த இனம் சார்ந்த படபைபுகளாக இவ்விரண்டு தாலும், குறுகிய பார்வையுள்ள ஆங்கில நாவல் நிலப்பரப்பை விசாலமாக்கி ஆங்கில இலக்கியத்தன்மையைப் புத்தாக்கம் செய்த பெருமனை இந்தப் புலம்பெயர்ந்த நாவல்களே குண்டா. இதுவரை புலம்பெயர்ந்த வங்காளிகள், பஞ்சாபியர்களையே பிரிவுகள், ஏக்கங்கள், அடையாளமிழத்தல்களைப் படித்து அலுத்துப்போன ஆங்கில வாசகர்களுக்கு இப்போது தமிழர்களே பற்றித் தெரிந்துகொள்ள இரண்டு நாவல்கள் பிரசுரமாயிருக்கின்றன. ஒன்று வாசுகி கணசோனந்தனின் **Love Marriage** மற்றது பிரிதா சமரசனின் **Evening Is the Whole Day**.

கணசோனந்தனின் நாவல் அமெரிக்காவில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த யாழ்வினிதன் வரேக்கலாச்சாரத்தையும் தன்குடும்பத்தையே பற்றிய சில கசப்பான உண்மைகளையும் தெரிந்துகொள்வது பற்றியது. மறகைக்கப்பட்ட, கறையடிந்த பழைய குடும்ப வரலாறு யாழ்வினிகு அவருடைய மாமா குமரன் மிலந்தான் வளையப் புகிறது. குமரன் சாதாரண மாமா அல்ல. தமிழ் விடூதலையே கத்தியில் முழுசாக ஈடுபட்ட தீவிரவாதி. கொல்காரனும் கட்ட. பல தலமையுறகைகள் பற்றிய இந்தப் படபைபில் நிறைய மாமாகளும் மாமிகளும் சகோதரங்களும் திரித்து உறவினரும் வருகிறார்கள். கட்டா ஞாபகத்திலிருக்கும் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையும் வருகிறது. யாழ்வினி, வாணிபாத்திரங்களே கட்டாகக் கிழக்கு - மறேகைக்கலாச்சாரமேதல்களும் உண்டா. பிரிதா சமரசனின் நாவல் **Evening Is the Whole Day**. மலசீயாவில் வாழும் இன்னுமொரு தமிழ்க் குடியேறிகள் பற்றியது. 80களின் மலசீயாவைப் பின்புலமாகக் கொண்டதான இந்தக் கதை வசதிபடத்த வழக்கறிஞர் ராஜசேகரன் குடும்பம் பற்றியது. அவருடைய அந்தஸ்துக்குச் சற்றுக் குறைந்த, எதிலும் திருப்தியடையாத மனவை விசந்தி, இவர்களின் பரவததிறகு முன் அதிகம் பழுத்த - மினுறு பிள்ளைகள் உமா, ஆஷா, சூரஷே, அவர்களது எரிச்சலட்டும் பாட்டி, இந்தக் குடும்பத்திற்குப் பழக்கமான நடுத்தரவர்க்க நண்பர்கள், வீட்டு வலேகை காரி சிலெலம், அவளது சம்பாத்தியத்தகைகள் குடிப்பதில் சலவழித்துவிடும் அவளுடைய தந்தை முனியாண்டி என்று கதமாந்தரின் பட்டியல் நீண்டா கொண்டே போகிறது. ஆறு வயதுடைய ஆஷாவின் பார்வையில் சொல்லப்படும் இந்தக் கதையில் பசேம் ஆவிகள், கொலகைகள், சாமியார்கள், ஸ்திரீ லலோன்கள் எல்லாரும் வருகிறார்கள்.

□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் இந்த இரு படபைபுகள் பற்றிக் கார்மையான வாசிப்பை நிகழ்த்துவதல்ல. சில இலக்கிய அவதானிப்புகளை மட்டும் இங்கே சொல்ல நினகைகிறனே.

பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'ஒரு கோடலை விடும்முறை' போன்ற எழுத்துக்களில் காணப்படும் ஆழமான பதிவு ஆங்கில நாவல்களில் இல்லாதது என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. கருத்து நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கதாபாத்திரங்களை உருவாக்கி அவர்களின் வாதங்கள் மபிலமாக இலங்கை இனப் பிரச்சினையைக் குறித்து இயல்பாகத் தமிழ் நாவல்களில் காணப்படும் சிக்கலான ஆய்வு ஆங்கில நாவல்களிடையே மிகக் குறைவே.

000 00000000 0000000000000000

கணசோனந்தன், சமரசன் நாவல்களில் சில பொது அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலக் காலனியம் இக்கதைகளுக்கேற்புப் பின்புலனாகியிருக்கிறது. சமரசனின் நாவலில் வரும் பாட்டி அஸ்தமித்துப்போன அந்த ஆங்கிலியைப் பொறுகாலத்துக்காக ஏங்குகிறார். கணசோனந்தனின் கதைமாந்தர்கள் ஆங்கிலப் பண்பாட்டை மிக வாஞ்சையுடன் நுகர்கிறார்கள். ஆனால் அதவேளையில் இனப் பிரச்சினையைக் குறித்து ஆங்கில ஆட்சியைப் பழிபாடும் சூபாவமும் அவர்களிடம் இருக்கிறது. இரண்டு நாவல்களிலும் அரசியல் இருக்கிறது. ஒன்றில் துல்லியமாக, மற்றதில் மறைமுகமாக. இவர்களின் கதைமாந்தர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் மட்டுக்குட்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழைவிட ஆங்கிலமே இவர்களுக்குப் பரிசுஷ்யமாக இருக்கிறது. சமரசனின் உமா, ஆஷாபாத்திரங்கள் படிக் கும் நாவல்கள் எல்லாம் ஆங்கில நாவல்களே. சமரசனின் வசந்திக் குமலாய் மொழி தெரியாது. ஒரு ரயில் பிரயாணத்தின் பொது மலாய் புரியாததால் வசந்திக் கும ஏற்பட்ட சங்கடம் புலனாகிறது.

இவர்களின் எழுத்து நடையில் வித்தியாசமிருக்கிறது. சமரசனின் நாவல் 19ஆம் நூற்றாண்டு விக்டோரியன் நாவல் பாணியிலிருந்து தாலும் அதன் முக்கியச் சாரமான நீட்டலாகக் கில் (linear) சொல்லப்படும் தளகைகளை மீறிக் கதை முன்னுக்கும் பின்னுக்காகச் சொல்லப்படுகிறது. கணசோனந்தனின் கட்டுமுறை சற்று வித்தியாசமானது. இவரது நாவலில் பழைய பாணிக் கதை ஆக்கம் கிடையாது. கதைநகர்வு வழமையான உச்சகட்டத்தில் முடிவடைவதில்லை. காமரனின் மரணத்திற்குப் பின் நாவலின் விருவிறுப்பு மங்கிப்போய் விடுகிறது. நவீனத்தின் சிதறுண்ட கட்டுமுறையைப் பிரதிபலிக்கக் கதைப் பின்னல் சின்னச் சின்ன சில பக்கங்களே கொண்ட அத் தியாயங்களாகக் கட்டாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கதை சொல்லல் முறையினால் வாசகர்கள் சூலபமாகப் பிரதியுடன் நெருங்க முடிகிறது. இரண்டு நாவல்களிலும் பின்நவீனத்தின் கனியான மொழிவிளையாட்டு உண்டு. இந்த இரண்டு கதாசிரியர்களின் இலக்கிய ரசனையைப் பாதித்த முக்கியமான படபாளிகளாகக் காணப்படுகிறவர்கள் எல்லாமே மேலே நாட்டு இலக்கிய ஆசிரியர்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுத்தும் இந்திய, இலங்கைப் படபாளிகளும். இவர்களின் இலக்கிய ரசனையைத் துண்டிவிட்ட எழுத்தாளர்கள் பட்டியலில் காணப்படுவோரில் சிலர்: சார்லஸ் டிக்கின்ஸ், வரஜீனியா வுல்ஃ, பொகனர், ரஷ்டி, அருந்ததி ராய். தமிழ் எழுத்தாளர்களான ஜயகாந்தன், அசோகமித்திரன், அம்பை அல்லது இன்று அதிக கவனத்தினைப் பெறும் தலித், பெண்ணிய இலக்கியம் பற்றி அறிந்ததாக இவர்களுடைய எழுத்தில் ஆதாரங்களோ தடயங்களோ இல்லை. இவர்கள் இருவருக்கும் தேமிழக் கலாச்சார மரபிலும் அதன் பழந்தமிழிலக் கியங்களிலும் தமிழர்களின் தொன்மங்களிலும் தமிழின் சமகாலப் படபைபிலக் கியப் போக்குகளிலும் தீவிர ஈடுபாடோ பயிற்சியோ பரிசுஷ்யமோ இவர்களின் இந்த ஆக்கங்களில் வெளிப்படவில்லை. தமிழ்ப் பரேலக் கியங்களின் நெருங்கிவரச் சில குறைந்தபட்சத் தடயங்கள் மட்டும் தனெப்டுகின்றன. இவர்களுக்கேத் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் மபிலந்தான் அறிமுகமாயிருக்கின்றன. கணசோனந்தனின் நாவலின் ஒவ்வொரு பிரிவு ஆரம்பத்திலும் முன்னோபிச் சொற்களாகத் திருக்கிற இணக்கப் பட்பிருக்கிறது.

சமகால வரலாற்றையும் நடப்பு அரசியலையும் மட்டுமே ஆவணப்படுத்துவது ஒரு நாவலின் வற்றிக் குக் காரணமாகாது. இதுதான் கண்சோனந்தன் நாவலின் பெரிய பலவீனம். ஒரு அரசியல் நெருக்கடியைப் பல்வேறு கோணத்தில் பார்க்கும் கதாபாத்திரங்களையே படதது அவர்களையே செய்கைகள், மதோதல்கள் மலலமாக அந்த அரசியல் பிரச்சினையைச் சிக்கல்படுத்தி, பின் அரசியல்வாதிகள் தரமுடியாத, அவர்கள்குக் கசப்புதரும் பரீட்சார்த்தமான ஒரு யோசனையை முன்வைப்பதுதான் ஒரு படபைப் பாளியின் பணிகளில் ஒன்றாகும். பொது ஞாபகத்திலிருக்கும் சம்பவங்களை மறுபடியும் நினவைப்டுவது இலக்கியச் சமோம்பநேத்தனம் என்று நினகைகிறனே. இன்றைய இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு மாற்றுவிடகை கண்சோனந்தனின் நாவலில் இல்லகை. கண்சோனந்தன் ஒரு வரலாற்றுப்பதியர். இன்றைய இலங்கை அரசியல் நிலப்பரப்பை மாற்றி அமபைபதற்கான இலக்கியத் திராணி அவருடைய ஆக்கத்தில் இல்லகை.

கடசையாகத் தமிழில் எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரையைக் கண்சோனந்தனோ அல்லது சமரசனோ பபிக்க வாய்ப்பில்லகை. மற்றவர்கள் மலலம் அறிய நரேந்தல அந்த இளம் உள்ளங்கள் பண்ணப்டக்கப்டும். அவர்களகை குஷிப்படுத்த சில நல்ல செய்திகளகைக் கபறி முபிக்கிறனே. இது உங்களையும் இந்த நாவல்களதைத் தபேப்பிபித்தப்பபிக்கத் தபண்டும் என்றும் நினகைகிறனே. இவர்களையே படபைபில் ஆழம் இல்லாவிட்டாலும் அழகு இருக்கிறது. இலக்கியத் துள்ளல் இருக்கிறது. தமிழ் அடயாளம் என்ற பாரம் எவ்வளவு பொறுப்பானது என்ற உணர்வு இருக்கிறது. இவர்களின் எழுத்தில் ஒரு நரேபித்தன்மை இருக்கிறது. தனிமனித சரித்திரத்தையும் நாட்டு வரலாற்றையும் ஓட்டுமொத்தமாக, தகொகுத்திணதைதுப் பரிசீலிக்கும் துணிச்சல் இருக்கிறது.

இவற்றைவிட இவர்களின் எழுத்து தரும் கவர்ச்சியான தகவல்: கதகைளின் ஆரம்பம், நடப்புகுதி, முபிவு எல்லாம் இலக்கிய வசதிக் காகச் செய்துகொண்டவையே. நாளாந்த வாழ்க்கையில், முக்கியமாக இன்றைய ஈழத் தமிழர் வாழ்வில் இது சாத்தியமில்லகை. கண்சோனந்தனின் கபர்மயான வார்த்தகைளையே முபிக்கிறனே: **It would be false to say that there is a beginning to the story, or a middle, or an end. Those words have a tidiness that does not belong here. Our lives are not clean. They begin without fanfare and end without warning. This story does not have a defined shape or a pleasant arc. To record it differently would not be true.**

- □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□